

โมทนาสาธุสาร

ฉบับเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕

พระธรรมเทศนาโครงการปฏิบัติธรรมเฉลิมพระชนมพรรษาในหลวงครบ ๗๖ พรรษา

เรื่องมุทิตาพลอยยินดี

วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๔

โมทนาสาธุๆกับทุกคน

คำว่าโมทนาสาธุเนี่ยเราก็คิดไปทั่วโลกเลยวันนี้ใครให้ทานทั่วโลกโมทนาสาธุ

ใครรักษาศีลทั่วโลกโมทนาสาธุ ใครประพฤติเนกขัมมะเพื่อพระนิพพานโมทนาสาธุ

ใครใช้ปัญญาพิจารณาธรรมเพื่อมรรคผลนิพพานโมทนาสาธุ

ใครเพียรวิริยะเพียรเพื่อพระนิพพานโมทนาสาธุ

ใครมีขันตอดกลั่นอดทนในการประพฤติปฏิบัติเพื่อพระนิพพานโมทนาสาธุ

ใครมีสัจจะมีความจริงใจกับพระนิพพานทั่วโลกโมทนาสาธุ

ใครมีอธิษฐานความปรารถนาเพื่อพระนิพพานก็โมทนาสาธุ

ใครมีเมตตารักใคร่พระนิพพานรักใคร่ในทานศีลเนกขัมมะปัญญาวิริยะขันตสัจจะอธิษฐานเมตตาอุเบกขาโมทนาสาธุ

ใครอุเบกขาได้วางเฉยได้ทำใจว่างได้โมทนาสาธุ เนียมุทิตาพลอยยินดีแล้วก็จิตเป็นสุข

ที่พระพุทธเจ้าสอนให้แผ่มุทิตาพลอยยินดีแก่ตนเองก่อนแล้วๆก็แผ่ไปยังมนุษย์สัตว์ทั้งหลาย

ที่นี้เราก็แผ่ให้กับตนเองตาเราดีแล้ว หูดีแล้ว จมูกดีแล้ว ลิ้นดีแล้ว กายดีแล้ว

อากาโร๓๒ครบถ้วนดีแล้วก็โมทนาสาธุกับตัวเอง

แล้วพระองค์ก็สอนให้แผ่มุทิตาพลอยยินดีกับคนอื่นที่มีตาดีหูดีจมูกดีลิ้นดีแขนขาตาหูอากาโร๓๒ครบถ้วนดี

แล้วเราก็โมทนาสาธุ แล้วเราก็ไม่คิดฆ่าเขา ไม่ขโมยของเขา

ไม่ประพฤติผิดกาเมหลอกลวงกินเหล้าเมายาเพราะพลอยยินดีกับเขาหมด

เขามีบุตรภรรยาสามีที่ดีใครมีทรัพย์สินสมบัติที่ดี ใครมีครอบครัวที่ดี ใครมีสัจจะที่ดี

ใครไม่กินเหล้าเมายาเนี่ยเราก็มุทิตาโมทนาสาธุกับความดีเหล่านั้นของเขาได้

แล้วจิตเราก็เป็นสุขที่อาตมาแสดงมุทิตาเจโตวิมุตติไปแล้วเนี่ยให้โยมฟังไว้เนี่ยความหมายกว้างขวางกว้างไป

กลไพศาลมาก

สมมุติว่าโยมมีความสำเร็จใดๆแล้วมีใครบอกโมทนาสาธุคะเนี่ยโยมจะหันกลับมายิ้มกับเขาแล้วก็สนใจมัย

?นั่นนะเขาจะถามว่าสนใจมัย

บอกถ้าสนใจเดียวเขาจะสอนแนะนำให้นึ้ยอำนาจมุทิตาพลอยยินดีเหมือนกับเป็นของทิพย์โถมใจทำให้

กิตเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาได้ด้วย เนี่ยไม่ว่าข้อใดข้อหนึ่งเนี่ยที่อาตมาสอนให้มุทิตาพลอยยินดีเนี่ย

อาตมาเห็นความวิจิตรพิศดารมากมายมหาศาลที่เราจะได้ผลแห่งความดีแล้วก็ไม่มีข้าศึกศัตรูเพราะเราไม่

อิจฉาพยาบาทใคร เนี่ยอันเนี่ยเรื่องใหญ่ทั่วโลก

หมายถึงว่าเราพลอยยินดีกับเขาแล้วเราก็ไม่ไปยุ่งกับเขาว่าเออ!

ดีแล้วฉันรู้ว่าเธอดีกันแล้วดีกันแล้วก็พลอยยินดีด้วยนะฉันก็พลอยเป็นสุขสงบสุขกับเธอไปด้วย(หัวเราะ)เพราะเราไม่ต้องไปทะเลาะวิวาทบาดหมางไม่ต้องไปมีเรื่องมีราวทำให้มีจิตใจเศร้าหมองขุนมัวเนี่ย อำนาจแห่งมุกิตาพลอยยินดีเนี่ยที่อาตมาพิจารณาตอนที่พิจารณาอริยสัจ๔ ที่พระพุทธเจ้าแสดงอริยสัจ๔ แล้วมาพิจารณาอริยสัจ๔ เพื่อความพ้นทุกข์ ก็มีแต่สมุทัยเหตุให้เกิดทุกข์แล้วอาตมาก็พิจารณาแล้วก็พิจารณาอีกว่าแล้วสมุทัยเหตุให้เกิดสุขมีมัยเนี่ย แล้วอาตมาก็ถามจิตตัวเองแล้วก็มีตัวรู้ขึ้นมาว่ามีอยู่มุกิตาพลอยยินดีเนี่ยเป็นสมุทัยเหตุให้เกิดสุข เพราะฉะนั้นไม่ต้องเสียเงินสักบาทสักสลึงเลยเนี่ยเห็นใครทำบุญทำทานรักษาศีลเจริญภาวนาหรือสร้างศาลาสร้างพระพุทธรูปสร้างคุณงามความดีทอดกฐินผ้าป่าไม่ต้องเสียสักบาทโมทนาสาธุร่วมกับเขาเราไปได้ไป ต็มๆเลยไอ้คนอื่นเขาไม่รู้จักโมทนาลงทุนลงแรงควักกระเป๋าหมดไปเท่าไรแล้วก็ยังไม่รู้ยังไม่เข้าใจ เนี่ยเราโมทนามุกิตาพลอยยินดีเพราะอะไร? เพราะเขาทำสำเร็จแล้ว สมมุติว่าเจดีย์เขาสร้างสำเร็จแล้ว ศาลาเขาสร้างสำเร็จแล้วเราเขาสำเร็จไปแล้วนานหลายวันแล้วด้วยแต่เราเพิ่งมาเจอเนี่ยเราก็โมทนาใหม่เลย โมทนาด้วยเจ้าคะเนี่ยพระพุทธรูปสวย ศาลางามหรือสถานที่อะไรเนี่ยโมทนาเอาหมดเลย ไม่ต้องเสียเงินสักบาทสักสลึงเนี่ยแล้วเราก็ไม่เป็นทุกข์ด้วย เนี่ยถ้าเรามีปัญญาเราก็โมทนาสาธุกับบารมี อุปปบารมี ปรมัตถบารมีทั้งหมดที่ผู้สร้างผู้ทำผู้ถวายโอให้! ยิ่งอภิมหาศาล เพราะกว่าเขาจะมาสร้างมาทำอะไรเนี่ยเขาต้องมาทำด้วยปัญญาบารมี ไม่ใช่อาตมานึกนิดๆหน่อยๆนะ แล้วก็ต้องมีความขยันก็เป็นวิริยะบารมี เขามีความอดทนมีขันติบารมี เขามีความจริงใจมีศีลจะบารมี เขามีอิฐฐานปรารถนาเพื่อความให้เสร็จทำให้เสร็จเนี่ยก็เป็นปรารถนาบารมี ทำด้วยใจรักก็เป็นเมตตาบารมี เมื่อสำเร็จแล้วเขาก็วางเฉยเขาก็ไปนั้นนะ อุเบกขาวางเฉยก็เป็นอุเบกขาบารมี ขณะที่ตั้งใจทำจิตใจไม่วอกแวกอะไรเลยก็เป็นศีลบารมีแล้ว เพราะเราไม่ได้ไปฆ่าสัตว์ตัดชีวิตไม่ได้ไปประพฤติกามเมหลอลวงกินเหล้าอะไรนี่ศีลก็สมบูรณ์แบบ แล้วเราก็อดใจตั้งใจทำให้เสร็จเนี่ยก็เป็นเขาเรียกเนกขัมมะบารมี ฉะนั้นขณะที่เขาทำบารมีเสร็จแล้ว เราไปเห็นเขาเสร็จเรียบร้อยเอาเลยขอโมทนาบารมี อุปปบารมี ปรมัตถบารมีของคนทุกท่านทุกพระองค์เราได้ไปเต็มๆเลยทั้งที่เรามาทีหลังดังกว่าที่ภูเอามาภูเอามาหมด(หัวเราะ)ที่อาตมาบอกทีหลังดังกว่าเนี่ยเป็นแบบนี้ เดียวดังยังงัย? ไอ้ที่เขาทำเสร็จแล้วเขาก็ไปเขาไม่ได้คิดหรอก(หัวเราะ)แต่เรามาเราคิดว่าเออ! เนี่ยเขาสำเร็จด้วยบารมี อุปปบารมี ปรมัตถบารมีเพราะไอ้ความดีของเขาเหล่าเนี่ยจึงสำเร็จ เพราะฉะนั้นใครสร้างใครทำใครถวายเราขอโมทนาบารมี อุปปบารมี ปรมัตถบารมีทั้งหมดเนี่ยแค่เนี่ยไม่ต้องเสียสักบาทสักสลึง ไม่ต้องไปटकานให้เขาหลอกต้มอะไรต่อมิอะไรอีกเนี่ย เพราะฉะนั้นเราที่พระพุทธเจ้าว่าทำบุญด้วยปัญญาเนี่ยต้องทำแบบนี้ เดียวจะนึกว่าทำบุญแบบนี้เขาเรียกอะไร? เนี่ยทำบุญด้วยปัญญาเอาปัญญาทำบุญก็ได้(หัวเราะ)เอาปัญญาหาบุญก็ได้ ไม่ต้องเสียสักบาทสักสลึง ใครมาพระอาจารย์ไม่เคยเรียไรใคร ไม่ได้ไปขอใครเนี่ยใครโมทนาก็ได้ก่อนเนี่ยอาตมาไปเซียงวาย

ดูคงจะไปเซียงรายแถวนั้นโยมบอกพระอาจารย์บอกโยมเป็นคนทุกข์คนยากคนจนคนลำบากแต่อยากทำบุญไม่มีเงินไม่มีทองไม่มีข้าวไม่มีของจะทำบุญเนี่ยจะทำได้ไหมเนี่ย บอกว่าได้!

จะเอาปัญญาทำบุญก็ได้จะเอาแรงทำบุญก็ได้ไม่มีอะไร

ยิ้มถวายเป็นพระพุทธรูปชาก็ยังได้บุญเลยยิ้มให้สรวลเลยให้ยิ้มประทับใจนั้นนะ(หัวเราะ)ก่อนที่เราจะไปทำงานทำการเนี่ยแล้วก็ไม่มีใครหน้าหงิกหน้างอใส่เราเขาเห็นแล้วเกิดเมตตาโดยตรงโดยอัตโนมัติ

กรุณาโดยอัตโนมัติ มุทิตาพลอยยินดีโดยอัตโนมัติ อุเบกขาวางเฉยไม่มีใครกล้าล่วงเกินเลย

เขาจะวางเฉยกันอันนี้เขารู้เขายิ้มแสดงว่าเขาก็ไม่เป็นข้าศึกศัตรูกับเราแล้ว

เขาจึงยิ้มต้องรับเราต้องว่าอย่างนี้ เราก็สบายใจเบาใจว่าเออ!

คนนี่ไม่เป็นข้าศึกศัตรูนะคนนี่ไม่มากลั่นแกล้งเรา ไม่ทำงานของเราให้เสียแน่

ได้อานิสงส์มาหลายที่อาตมารู้เพราะฉะนั้นที่มาสอนง่ายๆเหมือนกับไม่มีอะไร

แต่ถ้าอาตมาชี้ออกมาโอ้ให้! มหาศาลอภิมหาศาล

เพราะอาตมาเป็นผู้มีปัญญารู้แจ้งแทงตลอดต้องว่าอย่างนี้

เอาอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมาสั้นๆเดี๋ยวก็อธิบายได้หมด เอามาเป็นธรรมะได้เหมือนกับที่โยมโมทนานั้นเนาะ

อาตมาสอนให้โมทนาให้ติดเลย แล้วเราก็จะสบายอกสบายใจไม่ต้องทุกข์กับใคร

ไปไหนสมมุติว่าไปเข้าบ้านใครก็เอาขนมเอาน้ำมาให้กินแสดงว่าเรามีบุญ

แล้วก็เขาเอาน้ำมาให้กินแสดงว่าเขามีความดีกับเราเราก็โมทนาสาธุกับเขาได้เมื่อเราโมทนาสาธุกับเขาแล้ว

แสดงว่าบุญเราไม่หมดเดี๋ยวก็มีขนมข้าวต้มมีอะไรดีเขาก็เอามาให้เรากินอีก(หัวเราะ)เพราะเราโมทนามาให้ให้อีกเราก็โมทนาอีก

เดี๋ยวก็ทั้งวันอีกเดี๋ยวก็ไม่อิ่มไม่เลิกยังไม่กลับ(หัวเราะ)เนี่ยอาตมาเนี่ยเคยสอนลูกศิษย์มาเยอะแล้วๆก็มีผลจริงด้วยอาตมาเนี่ยพิสูจน์มาแล้ว

อย่างน้อยเจ้าสัจจพจน์มันขายก๋วยเตี๋ยวร้านโมทนาสาธุเลยเพราะเพียงใครได้อ่านร้านโมทนาสาธุเขาก็ยิ้มแล้ว(หัวเราะ)ร้านโมทนาสาธุเขาก็สนใจแล้วสนใจไปกินแล้วเขาก็ถามๆแล้วก็เป็นอย่างงี้

เดี๋ยวก็เล่าถึงธรรมะให้เขาฟังเห็นมัยมีประโยชน์เห็นมัย

อาตมามีอุปบายปัญญาเยอะแยะไปหมดที่ไม่มีใครระลึกไม่มีใครคิดแล้วก็ไม่มีใครแย้งด้วยเพราะอะไร?

เพราะว่าเขาคิดไม่ถึง(หัวเราะ)ส่วนมากเขาจะสอนกันครูบาอาจารย์เขาสอนให้เจริญเมตตา

กรุณาแต่ไม่มีใครสอนให้มุทิตาพลอยยินดีกับเขาเนี่ย

เหมือนอาตมาเนี่ยพบมหาขุมทรัพย์ใหญ่ของพระพุทธเจ้าดูซิไม่มีใครใช้เลยอาตมาเลยเอามาแจกพวกโยมมาสอนพวกโยมให้โยมรวยอย่างอาตมารวยบ้าง

ทีนี้ก็จะไม่มีอุปสรรคการงานอะไรไปติดต่อกับใครค้าขายได้ผลหมด

ใครเขาให้สตุ้งสตางค์ให้สิ่งของอะไรก็โมทนาสาธุแล้วก็มีส่วนบุญกับเขาแต่ถ้าคนคิดจะฆ่า

สมมุติว่าคนที่คิดจะฆ่าเรานะ เขามาหลอกลวงเรานะแต่เราเชื่อมั่นในความดี

เขาเอานั่นเอานี้มาเราก็โมทนาสาธุกับบารมีอุปบารมีของเขา ทีนี้เราคิดฆ่าเราไม่ได้

ทำไมจึงคิดฆ่าเราไม่ได้?

เพราะถ้าเขามาทำร้ายเราก็เท่ากับว่าเขาฆ่าบารมีทำร้ายบารมีของเขาเองแน่ไหมเนี่ย เหมือนกับว่าเรามีเกราะป้องกันตัวมหาวิเศษอยู่ในตัว อาตมาพลิกไปพลิกมาพลิกซ้ายพลิกขวาทั้งดีทั้งไม่ดี เนี่ยอาตมาคิดรู้ว่าโธ่! มีประโยชน์มากมายเลยมูทิตาพลอยยินดี แต่สำหรับโยมคิดไม่ได้เพราะฉะนั้นเราก็มอทนาเนี่ยอยู่ว่างๆที่อาตมาบอกแล้วเนี่ยวันนี้ใครให้ทานทั่วโลก รักษาศีลทั่วโลก เจริญเนกขัมมะทั่วโลก ใช้ปัญญาทั่วโลก วิริยะทั่วโลก ขันติทั่วโลก สัจจะทั่วโลก อธิษฐานทั่วโลก เมตตาทั่วโลก อุเบกขาทั่วโลกเนี่ยมอทนาแล้วอยู่เฉยเราก็คงได้ทั้งที่เป็นบารมี อุปบารมี ปรมัตถบารมีนั่นนะ

คนทั้งโลกเนี่ยเขามีกี่พันล้านกันเนี่ยถ้าเขามีทานมีศีลอะไรเนี่ยเราก็คงได้ประจำเลยแล้วจะไปจนได้ยังงัยแล้วไม่ต้องลงทุนสักบาทไม่ต้องเสียอะไรแต่เราแค่มีจิตศรัทธาเลื่อมใสในมูทิตาพลอยยินดีเป็นธรรมคำสอนของ พระพุทธเจ้าแค่นี้มีส่วนบุญอุปมาโดนเลยเนี่ย พุทโธอุปมาโดน ธัมโมอุปมาโดน

สังฆโมอุปมาโดนก็เราที่มอทนาบารมี๓๐ นั่นแหละก็เป็นมอทนาธัมโมอุปมาโดนแล้ว

แล้วเราก็คงไม่ต้องทุกข์ยากเสียเงินเสียทองอะไรแต่เรามีความจริงใจเรารู้ว่าอันนี้เป็นธรรมของพระพุทธเจ้าพระองค์ตรัสแล้วเป็นคำศักดิ์สิทธิ์มีอานุภาพเป็นอุปมาโดนนับไม่ถ้วนเลยกินใหญ่ใช้โตก็ไม่หมด ตายแล้วก็ยังไปนิพพานแล้วก็ยังมอทนายันเข้านิพพานเลยเหมือนน้องชายอาตมาตายแล้วก็ไม่รู้ด้วยพอเรียกมาขณะที่ให้มอทนาสาธุก็ยังตัวสั่นนั่งงกตัวอยู่เนี่ย

มอทนาแต่ปากก็ยังว่ามอทนาสาธุ(หัวเราะ)อาตมาให้มอทนาจนเข้านิพพานเลย(หัวเราะ)ไม่ใช่ธรรมดาเนาะ อาตมาเนี่ยต้นเหตุคนแรกมูทิตามอทนาสาธุเนี่ยเอาน้องชายที่เขาไปเป็นพนักงานดับเพลิงแล้วไปไฟไหม้ไหม้เมืองชลแล้วเข้าไปดับเพลิงแล้วปรากฏว่าถึงแก่ระเบิดเขาตกใจหงายท้องแล้วเส้นเลือดในสมองแตกแล้วก็ เป็นอัมพฤกษ์-อัมพาตแล้วท้ายสุดก็ตายเนี่ย

เลยอาตมามาให้มอทนาสาธุอย่างเดียวจนไปนิพพานเลย(หัวเราะ)เนี่ยไม่ใช่ธรรมดาเนาะเนี่ยมอทนามูทิตาพลอยยินดีจนเข้านิพพานไม่มีใครรู้หรือกอตมาเนี่ยมีเนี่ยะมากมายก่ายกองหยิบอะไรขึ้นมาก็ใช้ได้หมดอย่าง ทานอันเดียวถ้าเรามีความจริงใจทานถ้าเป็นปรมัตถทานก็นิพพานได้เนี่ยทำทนายอ้อมอีกเนี่ยทานภายใน ทานภายนอกเนี่ยทานภายนอกก็ทานหมดแล้ววัตถุข้าวของเงินทองชีวิตให้ทานอารมณีกี่มีอารมณีใดๆ รูป เสียง กลิ่น รส โสภณรูปพะ ธรรมารมณีให้ทานภายในอีกแล้วทำจิตให้ว่างๆด้วยทานให้แล้วก็ว่างเห็นมัย ทานหมดกระเป๋าก็แล้วต้องว่ากระเป๋าว่าง

แล้วทีนี้เราก็คงให้จนตายเลยพอตายแล้วก็ปรมัตถทานก็นิพพานได้ว่างเข้าถึงความว่างได้เห็นมัยไม่ว่า ศีลก็นิพพานได้ไม่ว่าเราจะเว้นจนว่างละเว้นก็ว่างละเว้นก็ว่างไม่ให้ผิดศีลผิดธรรมละเว้นแบบเดียวก็ไปนิพพานได้ สีเลนะ สุคะติง ยันติ พระพุทธเจ้ารับรองนะไม่ใช่อาตมารับรอง สำหรับศีลเนี่ย สีเลนะ สุคะติง ยันติ ผู้ที่จะมีความสุขก็ต้องเป็นผู้มีศีล สีเลนะ โภคะสัมปะทา ผู้ที่จะถึงพร้อมด้วยโภคะสมบัติก็ต้องเป็นผู้มีศีล สีเลนะ นิพพุติง ยันติผู้ที่จะไปสู่พระนิพพานก็ต้องเป็นผู้มีศีล ตัสมา สีลัง วิโสทะเย

เหตุนี้ทำศีลให้บริสุทธิ์เห็นมัยถ้าเรามีความสุขแล้วเราก็ละเว้นหมดเลยความชั่วทางกายทางวาจาทางจิต ละเว้นแล้วก็ว่างแล้วเห็นมัย สีเลนะ โภคะสัมปะทา

เราทำมาหาได้แค่นี้เราไม่ไปเสียค่าปรับไหมทรัพย์ก็อยู่เท่าเดิมนั่นแหละจึงเรียกว่าถึงพร้อมด้วยโภคะสม

บติ ถ้าจะไปนิพพานก็สี่เลนนะ นิพพุตัง

ยันตึละเว้นหมดเลยทั้งภายในภายนอกทรมณ์สิ้นสมบัตินุตรภรรยาสามีแล้วก็แม้กระทั่งชีวิตตัวเองก็ไม่ยึดติด นี่แหละถึงจะแน่ ละเว้นข้างนอกละเว้นข้างใน แล้วก็ละความยึดติดตัวเองอีก นี่แหละจึงจะไปนิพพานได้ เห็นมั๊ยง่ายมั๊ย เนกขัมมะอดใจก็ไปนิพพานได้

เนกขัมมะอดใจในทานในศีลเอาทานเอาศีลมาเป็นตัวปฏิบัติเป็นเนกขัมมะพรหมจรรย์มีอะไรก็ทิ้งให้ทานด้วยทั้งละเว้นด้วยดับเบิ้ลๆว่างเลยที่นี้ก็จะได้ว่างได้เร็วขึ้นใช้สองอย่าง

เมื่อใช้ทั้งสองอย่างแล้วมันก็ว่างได้เร็วขึ้นนี้เป็นทานภายในนี้เป็นทานภายนอก

ศีลละเว้นภายในศีลละเว้นภายนอก นี่เนกขัมมะอดใจภายนอกอดใจภายใน

ปัญญาคือแยกแยะเหตุผลแยกแยะแล้วก็ว่าง ปัญญาคือตัวเหตุผลที่ถูกต้องแล้วมันก็เป็นปัญญา

ที่อะไรผิดอะไรถูกเราก็ละเว้น ละเว้นจากทั้งถูกทั้งผิดและทั้งบุญทั้งบาป

ละเว้นแล้วก็ว่างแล้วก็ไปนิพพานได้ด้วยปัญญา วิริยะเพียร

เพียรในทานในศีลในเนกขัมมะเพียรในปัญญาแยกแยะแล้วก็เพียรว่างด้วย(หัวเราะ)วิริยะอย่างเดียวก็ไปนิพพานได้ ขันติอดทนอดกลั้น

อดทนเพื่อมีทานมีศีลมีเนกขัมมะมีปัญหาอดทนแล้วก็ว่างเราอดทนที่หนึ่งก็เท่ากับฝึกอุเบกขาวางเฉยที่หนึ่งแล้วก็ได้กำไรความว่างอีกที่หนึ่งเห็นมั๊ย ได้กำไรสองอย่าง

อดทนที่เดียวได้ว่างด้วยคือได้อุเบกขาแล้วก็ได้ความว่างด้วย แล้วก็ไปนิพพานได้ด้วยความว่าง

สัจจะความจริงใจในทานในศีลในเนกขัมมะตั้งใจแน่วแน่ออย่างอื่นไม่เอาแน่นอน

ว่างอย่างเดียวก็ไปนิพพานได้ด้วยสัจจะของตัวเอง เอาเป็นเอาตายเลยให้ว่าง

อธิษฐานปรารถนาไปนิพพานอย่างเดียว ว่างอย่างเดียว

ปรารถนาให้มีทานมีศีลมีเนกขัมมะเนี่ยจะได้มีหลักใจไม่ทอดทิ้ง เวลามันหลงลืมไปก็เอามาจับหลัก

จับหลักในทานในศีลในเนกขัมมะปัญญาวิริยะขันตีสัจจะอธิษฐานเมตตาอุเบกขา

แล้วก็ว่างแล้วก็ไปนิพพานจนตายนั่นแหละไปนิพพาน ปรารถนาก็เพื่อพระนิพพาน

แล้วก็ปรารถนาในทานในศีลในเนกขัมมะนี้เราปรารถนาเพื่อการประพฤติปฏิบัติ

อธิษฐานก็คือตัวความปรารถนาต้องการเดี๋ยวอธิษฐานอะไร? อธิษฐานก็คือความปรารถนาต้องการของเรา

เดี๋ยวก็ไม้อธิษฐานอะไรก็ไม่รู้ อธิษฐานในทาน อธิษฐานในศีล อธิษฐานในเนกขัมมะ อธิษฐานในปัญญา

อธิษฐานในวิริยะ อธิษฐานในขันติ อธิษฐานในสัจจะ

อธิษฐานในอธิษฐานทั้งภายในภายนอกให้ว่างทั้งภายในภายนอกคือปรารถนาให้ว่างทั้งภายในภายนอกก็ไป

นิพพานได้อีกด้วยอธิษฐาน เมตตา รักใคร่ในทาน ในศีล ในเนกขัมมะ ในปัญญา ในวิริยะ ในขันติ

ในสัจจะ ในอธิษฐาน ในเมตตา รักใคร่ที่จะว่างทั้งภายในภายนอก

เมตตาเนี่ยก็เป็นเมตตาเจโตวิมุตติไปนิพพานได้อีกเหมือนกัน

อุเบกขาที่นี้เราทำมาสมบูรณ์แบบแล้วว่างเฉยแล้วไม่มีอะไร

ทานก็ให้ไปหมดแล้วว่างภายนอกแล้วไม่ยึดติดแน่นอนแล้วให้ทานอารมณภายใน

ภายในก็ว่างบริสุทธิ์แล้วเนี่ย อุเบกขาวางเฉยได้แล้วอุเบกขาภายในอุเบกขาภายนอกจิตก็ว่าง

ว่างอย่างเดียวก็ไปนิพพานได้ เนี่ยเป็นนัยะที่ไม่มีใครรู้ต้องว่าอย่างนี้ตามบารมี๑๐อย่างเนี่ย พระพุทธเจ้าสร้างบารมีให้เป็นอุบารมีให้เป็นปรมัตถบารมีให้เป็นบารมี๓๐ทัศ เนี่ยแค่นี้ขึ้นมา๑๐อย่างนี้ใครปฏิบัติตามก็มีสิทธิ์แล้ว มีสิทธิ์ไปนิพพานได้แล้วเห็นมั๊ย ไม่ใช่ของยากเลยเป็นของง่ายสำหรับผู้รู้ แต่พวกโยมคิดกันหัวแทบแตกก็ไปไม่ถึงไหนหรือท้อให้เบรียญ๙ คิดให้หัวแทบแตกก็ไม่รู้เรื่องหรือ เพราะอะไร?

เพราะไม่รู้แจ้งแทงตลอดในพระพุทธโถวาทหรือในพระไตรปิฎกเนี่ยเอาตมาต้องยกตัวอย่างมาเพียงแค่นี้ ๑๐ข้อมาเนี่ยแสดงแล้วแสดงอีกเนี่ยง่าย ๆ เห็นมั๊ยไม่ใช่ของยากเลย แล้วก็ทำจิตให้ว่าง ถ้าเราทำจิตให้ว่างได้แล้วนั่นแหละก็เป็นที่สุดยอดแล้วจบการศึกษาเลยเขาเรียกอเสขะว่างหมดเลยว่างจาก ปัญญาว่างจากญาณความรู้ว่างรู้ดับเลยที่นี้ไม่เอาแล้วว่างจริงๆ แล้วนั่นแหละจึงจะเรียกว่าว่างบริสุทธิ์แล้วก็จะได้พบพระพุทธเจ้าด้วยตัวเองไม่ต้องมีใครแนะนำด้วย

ไปถึงเดี่ยวพระองค์ก็มาปฏิสังขารเราด้วยพระกรุณา(หัวเราะ) เออ! ดีแล้วเธอมาถูกต้องตามแนวทางแล้ว มาถึงเราตถาคตได้เนี่ยเธอได้ฝึกหัดอบรมมาดีแล้ว เห็นมั๊ย พระองค์ก็พลอยสาธุกับความดีที่โยมตั้งใจมา อย่างน้อยว่าเออ! คำสอนของเราตถาคตอย่างน้อยก็มีเธอเป็นผู้ปฏิบัติตาม

จึงมีสิทธิ์องอาจกล้าหาญมาถึงเราตถาคตได้ต้องว่าอย่างนี้เนี่ย

เดี่ยวขึ้นไปมีบุญได้พบพระพุทธเจ้าแน่นอนเอาตมาเชื่อมั่น เนี่ยง่าย ๆ ไม่ได้ยากเลย ไม่ได้มีพิธีรีตอง ไม่ต้องเสียเงินเสียทอง พระองค์ไม่ต้องการอะไรจากของเราอยู่แล้ว

เพียงแต่ใจบริสุทธิ์ใจว่างที่ไปพบพระองค์ได้ถือว่ามีบุญมหาศาล มีความว่างบริสุทธิ์ กว่าจักลั่นกรองจะถึงจิตว่างได้มีพระพุทธเจ้า ไปหาพระองค์ในนิพพานได้นี่ถือว่ายอด นิพพานัง พรหมัง สูญญังต้องไปด้วยความว่างอย่างเดียว ใครไม่ว่างไปไม่ได้ต้องว่าอย่างนี้ ไปด้วยจิตว่าง เพราะฉะนั้นเมื่อพระองค์ตรัสไว้ชัดเจนว่า

อนัตตาทมาเถิงว่าพระองค์สอนให้มีบุญตสมาธิมีอนัตตาคความว่างเป็นอารมณ์แล้วก็สูญญตวิโมกข์หลุดพ้นด้วยความว่างนี้พระองค์แสดงไว้ชัดเจนเลย

อยู่ในหลักนักธรรมโทเนี่ยที่เอาตมาพรรษา๒ได้เรียนนักธรรมโทแล้วเอาตมาก็ไม่มีคำอธิบายอย่างอื่นเพียงแต่พระองค์พูดดำรัสตรัสสั้น ๆ ว่ามีอนัตตาคความว่างเป็นอารมณ์หรือเรียกว่าสูญญตสมาธิ สูญญตก็คือความว่าง สมาธิแปลว่าความตั้งใจมันที่นี้เราตั้งใจมันกับความว่างที่นี้เมื่อเราจับหลักที่พระองค์ให้ตั้งใจมันกับความว่างจะทำยังงัย? ตาเห็นรูปเราก็ว่างจากรูป หูได้ยินเสียงก็ว่างจากเสียง จมูกได้กลิ่นก็ว่างจากกลิ่น ลิ้นได้รู้รส

กายได้สัมผัสอะไรก็ว่างหมดเลยเนี่ยเอาความว่างหรือพระพุทธโถวาทมาเป็นบาทหรือเอานำหน้า บาทก็คือเท้าหรือก้าวไปข้างหน้าเขาเรียกบาทก้าวบาทหรือตามรอยพระพุทธบาทตามไปเนี่ยแล้วก็ว่างไปเรื่อย ยิ่งก้าวทีละก้าวๆไปไกลขนาดไหนก็ว่างไปขนาดนั้นเห็นมั๊ย อย่างชื้ออย่างตรงเลย

พระพุทธเจ้าสอนอย่างชื้ออย่างตรงไม่มีอะไรปิดซ่อนเร้นเลยเนี่ยง่าย ๆ

แต่พวกเรามันอวดรู้ฉลาดมันคิดมากกันไปเอง แล้วก็จนตรอกจนแต่มจนในความคิดของเราเองนั่นแหละ ถ้าเรารู้ว่าเออ! ธรรมะเป็นปัจเจกตั้งรู้ได้ด้วยตัวเองแล้วก็ต้องว่างแบบนี้ เราก็หัดเดินตามพระพุทธเจ้าสิ

พระพุทธเจ้าไปไหนไปหนือไปได้ตะวันออกอิสานก็ว่างไปแล้วก็ว่างไปจากที่หนึ่งก็ว่างจากอีกที่หนึ่งเห็นมัย ว่างไปเรื่อยๆนั้นนะพระองค์ประทับนั่งก็สิ้นสุดกับการเดินสิ้นสุดแห่งการว่างการเดินแล้ว ถ้าลุกขึ้นอีกก็ว่างจากนั่งเห็นมัย นอน

ถ้าพระพุทธเจ้าทรงสืงไสยาสน์ก็ว่างจากการนั่งแล้วนั้นนะอิริยาบถ๔เราก็จะรู้ว่าเออ!

ความว่างจริงๆไม่ใช่โกหกแล้วก็ง่ายด้วยเนี่ย

พระอาจารย์พิจารณาเห็นแล้วมาสอนเราๆต้องถามเราว่าพระอาจารย์สอนเราได้หรือเปล่า

เราเป็นคนว่างายสอนง่ายหรือเปล่า(หัวเราะ)ถ้าเราเป็นคนว่างายสอนง่ายไปนิพพานแน่เลยพระอาจารย์สอนให้ไปนิพพานชาตินี้ไม่ต้องเสียเงินเสียทองข้าวของอะไร แต่ต้องมีความตั้งใจอย่างเดียว

ตั้งใจกับความว่าง แล้วพระองค์ก็ตรัสไว้ชัดเจนว่าสุญญตวิโมกข์ วิโมกข์แปลว่าหลุดพ้น

สุญญตก็คือว่าง

แล้วก็ต้องว่างจากการหลุดเมื่อเราหลุดหลุดพ้นจากความว่างแล้วเราก็จะหลุดพ้นความรู้จากที่เราว่างนั้นแหละเขาเรียกตอนจะปรินิพพานรู้ว่างรู้ว่างรู้ว่างจากรู้ก็ที่นี่แหละเขาเรียกบริสุทธิแล้ว หมดเชื้อ

ดับสิ้นเชิง

ดับความว่างที่อาตมาเห็นมัยเวลาสังจิตวิญญานทั้งหลายสลายความดีให้เป็นความว่างสลายความว่างให้เป็นความบริสุทธิ์ ว่างอย่างเดียวก็ยังไม่บริสุทธิ์นะต้องบริสุทธิ์จากความว่างอีกครั้งหนึ่ง

ต้องมาพิจารณาจิตให้ว่างนั้นแหละมันจึงจะบริสุทธิ์หมดจดสิ้นเชิงตรงเนี่ยใครๆฟังอาตมาพระอาจารย์สอนว่างๆแต่บางทีก็ไม่ว่างยังงัยมันติดก็นึกว่าตัวเองรู้แล้วก็เลยไม่ได้ถามท่าน(หัวเราะ)พระอาจารย์ก็ต้องบอกว่าต้องว่างอย่างบริสุทธิ์

สลายความดีให้เป็นความว่างสลายความว่างให้เป็นความบริสุทธิ์แล้วก็ให้เป็นไปตามพระพุทธองค์แล้วก็คือว่าการไม่ทำบาปทั้งปวง การทำกุศลให้ถึงพร้อม การชำระจิตของตนให้ขาวรอบ

การที่เราจะไม่ทำบาปทั้งปวงได้เราก็มีขันติอดทน

อดทนอยากฆ่าเขาก็ไม่ฆ่าว่างอยากขโมยของเขาเราก็อดกลั้นอดทนไว้ไม่ลักขโมยก็ว่าง

อยากประพฤติผิดบุตตรภรรยาสามีเขาก็อดกลั้นอดทนไว้แล้วก็ว่างไม่ประพฤติผิด

อยากหลอกลวงต้มตุ๋นเขาก็อดกลั้นอดทนไว้แล้วก็ว่างไม่ไปลวงเกิน

อยากกินเหล้าเมายาอดกลั้นอดทนไม่กินก็ว่างเห็นมัย

เนี่ยเป็นการไม่ทำบาปทั้งปวงได้ด้วยขันติความอดทน

ถ้าจะเอาใสรัจจะความสงบเสงี่ยมคืออดทนได้แล้วก็ต้องมีความสงบเสงี่ยมไว้อีกจะได้ไม่แสดงพฤติกรรม

ความอยากให้ใครรู้ แล้วมันจึงจะเรียกกรรมอันทำให้งาม พระพุทธเจ้าว่าขันติใสรัจจะกรรมอันทำให้งาม

ถ้าใครเข้าถึงได้แล้วใครปฏิบัติได้แล้ว คนนั้นมีธรรมอันงดงามหรือมีความสุขสงบสุข

แล้วเป็นคนงามด้วยผิวพรรณวรรณะผ่องใสแล้วใจไม่เศร้าหมองต้องว่าอย่างนี้

เนี่ยการไม่ทำบาปทั้งปวงได้ต้องมีขันติพร้อมด้วยใสรัจจะ

ต้องเอาคู่กันเคารพพระพุทธเจ้าที่พระองค์แสดงไว้คู่กันสงบเสงี่ยมแล้วก็ไม่มี ทั้งขันติใสรัจจะสงบเสงี่ยม

ตาเห็นรูปก็อดกลั้นอดทนไว้สงบเสงี่ยมเอาไว้ไม่ไปยุ่งกับรูป

หูได้ยินเสียงแล้วก็อดกลั้นอดทนไว้สงบเสงี่ยมเอาไว้ไม่ไปยุ่งกับเสียงแล้วก็ว่าง
จมูกได้กลิ่นแล้วก็อดกลั้นอดทนไว้สงบเสงี่ยมเอาไว้ไม่ไปยุ่งกับกลิ่นก็ว่างจากกลิ่น
ลิ้นได้รสชาติแล้วก็อดกลั้นอดทนไว้สงบเสงี่ยมเอาไว้ไม่ต้องไปยุ่งกับรสแล้วก็ว่าง ภายได้สัมผัสเย็น ร้อน อ่อน
แข็งแล้วก็อดกลั้นอดทนไว้สงบเสงี่ยมเอาไว้แล้วก็ว่าง ใจได้รับรู้ธรรมารมณ์คือรูป หรือเสียง หรือกลิ่น
หรือรส

หรือโณภฏฐิพพะสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วก็อดกลั้นอดทนไว้แล้วก็สงบเสงี่ยมเอาไว้แล้วก็ว่างเห็นมัย
เนียรการที่เราไม่ทำบาปทั้งปวงได้ก็เพราะเรามีขันติโสรัจจะเนียรเห็นมัยง่ายมัยแล้วที่นี้ข้อ๒ก็คือ

ที่พระองค์บอกว่าการทำกุศลให้ถึงพร้อมเราจะทำอย่างไร?

เราก็ต้องมีขันติโสรัจจะนั่นแหละและไม่อยากให้ทานก็อดกลั้นอดทนทำทาน ไม่มีศีลก็อดกลั้นอดทนรักษาศีล
ไม่อยากจะประพฤติเนกขัมมะก็อดกลั้นอดทนประพฤติเนกขัมมะ

ไม่อยากจะบัญญัติก็อดกลั้นอดทนใช้บัญญัติ

ซึ่งก็ขี้คร้านไม่อยากจะทำความเพียรก็อดกลั้นอดทนไว้ทำความเพียร ทนอะไรไม่ได้ก็อดทนให้ได้

ไม่มีสัจจะก็อดทนให้มีสัจจะ

ไม่มีอธิษฐานปรารถนาเพื่อความพ้นทุกข์ก็อดกลั้นอดทนปรารถนาให้มีความพ้นทุกข์

ไม่มีใจรักความพ้นทุกข์ก็อดกลั้นอดทนให้มีเมตตา รักความว่างหรือความพ้นทุกข์

อุเบกขาไม่ได้ก็อดทนอุเบกขาให้ได้ แล้วเราก็ทำกุศลให้ถึงพร้อมได้ด้วยขันติ

เมื่อเราพอมาถึงข้อ๓การชำระจิตของตนให้ขาวรอบ เราจะทำอย่างไร? จิตเราต้องไม่ยึด

ที่เราไม่ทำบาปทั้งปวงได้ ว่างแล้ว ก็ทำกุศลให้ถึงพร้อมแล้วก็ว่างแล้ว

นี่แหละการชำระจิตของเราให้ถึงความบริสุทธิ์ก็คือความว่างนี่แหละจะได้ไม่ลังเลสงสัยอีกต่อไปเนียร

ที่พระองค์สอนพระพุทโธวาท๓

ที่เรียกว่าโอวาทปาฏิโมกข์ที่พระองค์แสดงแก่พระอรหันต์๑๒๕๐ พระองค์เนียรพระพุทโธเจ้าทุกๆพระองค์จะแ
สดงเหมือนกันหมดเลยการไม่ทำบาปทั้งปวง การทำกุศลให้ถึงพร้อม

การชำระจิตของตนให้ขาวรอบก็คือทำความว่างให้บริสุทธิ์

ที่นี้เราจะไม่ต้องไปเสียเวลาไม่ต้องไปเห็นมัยไปที่ไรเขาก็กังต่ารากล่าวพูดไปก็ไม่ได้อะไรไม่มีความเข้าใจ
อะไร แต่เอาตมารู้แล้วก็มาเทศน์มาสอนได้ เพราะเอาตมาเข้าใจ

เมื่อเข้าใจแล้วเราก็จะเห็นประโยชน์แล้วเราก็ประพฤติ เราเป็นผู้แสวงหาประโยชน์

เราก็จะต้องรีบทำตามที่เราารู้เลย ต้องขยันขันแข็งอดทน

แล้วก็ทนทานหาญกล้าตายเป็นตายต้องว่าอย่างนี้ตั้งใจมันเลยตายเป็นตายเลยชาตินี้ไม่ได้ก็เกิดชาติใหม่ก็

ขอให้ได้สำเร็จอีกอธิษฐานต่อไปต่อไปจนกระทั่งเข้าใจแล้วก็ว่างได้ที่เนียรยุติแปลว่าหยุดกรรมหรือธรรมชาติ

ที่หยุดแล้วจึงเรียกว่ายุติธรรม

เพราะฉะนั้นที่ไ้พวกมารมิจฉาทิฏฐิที่มาร้องขอความเป็นธรรมร้องขอความยุติธรรม

มันยังไม่รู้จักความยุติธรรมเลย แล้วเลือกมาขอกับเอาตมา(หัวเราะ)เอาตมาบอกยุติก็ต้องหยุดช

บอกสร้างกรรมทำบาปกรรมคือธรรมชาติหรือธรรมดาที่หยุดแล้วจึงว่างแล้ว

มึงว่างได้หรือเปล่า? มึงว่างไม่ได้ลงหมดนะ พระอาจารย์เออลงหมด

เสือกมาร้องขอความเป็นธรรมแล้วก็ไม่รู้จากธรรมด้วย เรียกร้องหาที่ตายเนี่ยต้องว่าอย่างไร

พระอาจารย์เนี่ยโหดนะ แต่โหดกับพวกมารมิชฌาภิภูฏิสัมมาภิภูฏิสถอยหลังคนชั่วคนเลวเนี่ยโหด

แต่ในความโหดก็มีความกรุณาอยู่ด้วยคือให้มันสลายไปให้หมดแม้กระทั่งตัวมันเองก็จำตัวมันเองไม่ได้จึงไม่

มต้องรับเวทนาทางกายทางจิต นั่นแหละให้มันอันตรายกันไปเลยทีนี้

เพราะฉะนั้นนะในความโหดก็มีความกรุณาอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นเป็นตัวถ่วงดุลย์

แล้วเราจะเลือกถามว่าเป็นสัมมาภิภูฏิสถอยหลังหรือมิชฌาภิภูฏิสถอยหลัง ถ้าเป็นมิชฌาภิภูฏิสถอยหลังก็เออลงหมดไม่ใช่ใจ

แต่หลวงพ่อบุญมาศคัลลภาวะท่านก็บอกอีกมีพวกสัมมาภิภูฏิสถอยหลัง

บางคนมาหลอกเอาตมาพระอาจารย์ก็ส่งไปเป็นสัมมาภิภูฏิสถอยหลังที่หลังต้องถามอีกท่านเป็นสัมมาภิภูฏิสถอยหลัง

ถ้าเขาว่าเป็นสัมมาภิภูฏิสถอยหลังก็ต้องถามว่าเป็นสัมมาภิภูฏิสถอยหลังหรือเปล่า(หัวเราะ)มันเชื่อซาก็ไม่รู้มันก็บอก

กสัมมาภิภูฏิสถอยหลังไฉนก็เสริ้จอีกเพราะมันไม่รู้ไม่จริงมันมาหลอกเรา ก็ต้องถล่มทะเลาะไปอีก สลายให้หมด

เอาตมาเนี่ยอย่างซื่ออย่างตรง แต่หลวงพ่อบุญมาศคัลลภาวะท่านมาบอกนัยยะไว้ให้ มาใช้ได้อีก

ของง่าย ๆ

พระพุทธเจ้าพระอรหันต์เจ้ารู้สิ่งที้ง่าย ๆ ใ้เราซื่อซื่อเกินไปท่านก็ยิ่งอุตสาห์มาบอกมาเตือน(หัวเราะ)แล้วเราก็

ก็จะได้ไม่โดนเขาหลอกต่อไปเราก็ทำตามท่าน

ทีนี้ใครก็หลอกเราไม่ได้แล้วเราก็ทำหน้าที่ของเราได้สมบูรณ์แบบต้องว่าอย่างไร

ไม่ต้องเหน้อยแล้วเหน้อยอีกนี่หลอกไปแล้วก็ต้องตามล้างตามล่ากันอีก

เหมือนได้ใจขโมยมันไม่ยอมรับทีแรกมันนึกว่ามันเป็นคนดีแล้วมันอ้างอย่างนี้ปฏิเสธรอย่างโน้นอะไรเนี่ย

แต่มันหลงผลอเพราะมันทำกรรมชั่วไว้มาก อย่างสัมมาภิภูฏิสถอยหลังมันก็ไม่เคย

สัมมาภิภูฏิสถอยหลังก็ต้องแปลว่าความเห็นถูกต้อง

ไฉนมันบอกสัมมาภิภูฏิสถอยหลังมันไม่รู้จักมันกล่าวตามเราแสดงว่าไฉนไม่รู้มันโกหกเราเห็นมัยนี้

ที่พระพุทธเจ้าว่าเหมือนผู้ซุ่มทรัพย์ให้เนี่ยเป็นอย่างนี้

การที่ทุกคนจะซื่อซื่อให้เขาเนี่ยเราอย่าไปโกรธเขาเหมือนผู้ซุ่มทรัพย์ให้เรา

แล้วเราก็จะได้มาเต็มเม็ดเต็มหน่วยปรารถนาเท่าไรก็ไม่พลาดไม่ต้องโดนใครแย่งใครชิงนี้เรามีมากมาย

อภิมหาสมบัติอภิมหาสฤทธอภิมหาอัครเศรษฐิติแต่ยังโดนหลอกอยู่ไม่เข้าทำแน่เดี๋ยวกก็โดนหลอกจนหมดจน

ได้ให้เขาไปเรื่อย ๆ ก็มีวันหมดให้แล้วไม่รู้จักแสวงหาอีกก็ไม่เพิ่มพูนก็แยะอยู่แล้วเดี๋ยวกก็จน

แต่ของอาตมานี้ไม่มีทางจนนะให้เพิ่มทุกวันให้มหันตกาล อนันตกาล ตลอดกาล อภิมหาศาล

อภิมหาพุทธันดรันดรเลยอาตมานี้แสวงหาทั้งวันให้ทุกวันแล้วก็แสวงหาเพิ่มมาใหม่ทุกวัน

เนี่ยเพราะฉะนั้นอาตมาวิธีการแสวงหาใช้เท่าไรไม่ต้องกลัวหมดเลี้ยงได้ทั้งโลกก็ไม่หมด

ส่งไปทั้งโลกก็ไม่หมดบุญอาตมาก็เพิ่มเพราะอาตมาวิธีการแสวงหา เนี่ยเราก็จะได้รู้ว่าเอา!

เนี่ยพระพุทธเจ้าเนี่ยสอนง่ายไม่ได้ลึกลับซับซ้อนอะไรเลย

พวกเราเนี่ยไม่ซื่อไม่ตรงเองไม่ฉลาดอย่างซื่ออย่างตรงแล้วยังสำคัญตัวเองฉลาดอีกแต่ฉลาดในทางผิดต้อง

ว่าอย่างนี้

ถ้าฉลาดในทางถูกก็ไม่มีใครยกโทษตำหนิติเตียนไม่มีใครกลั่นแกล้งรังแกไม่มีใครเอาวัดเอาเปรียบอะไรเราไต่ เพราะเรารู้ทัน แล้วเราก็ว่าง ใ้ฉันเอาเปรียบเราก็เฉยๆใครฆ่า ขโมย ประพฤติผิดกาเม

มุสากินเหล้ามาเมาเรารู้แล้ว เราก็เฉยๆไว้ แต่เราก็ระมัดระวังไว้

อย่าให้มายุ่งกับของๆเรา(หัวเราะ)แล้วเราก็จะได้ไม่เปลืองไม่หมด

หมดไปแล้วก็ซังมันเถอะเสียค่าโง่เขาเรียกว่าเสียค่าโง่

ผิดเป็นครูถูกเป็นอาจารย์นั่นนะแล้วเป็นครูไม่ประมาทอีกแล้วทีหลังอย่าประมาทอีก

แล้วพระองค์สอนไม่ให้ประมาทกับอะไร? ไม่ให้ประมาทกับอนิจจัง ทุกขัง

อนัตตานิยะไม่ให้ประมาทกับความแก่ความเจ็บความตายคือทำยังงัยเราจึงจะอนิจจังช้าลง ทุกข์ช้าลง

อนัตตาค้างแก่เจ็บตายช้าลงนี่ย พระองค์สอนไม่ให้ประมาท

พระธรรมมีตั้ง๘๔๐๐๐พระธรรมชั้นมีตั้งร้อยนัยพันนัยต้องว่าอย่างนี้

แต่จุดมุ่งหมายที่แท้จริงก็ต้องชี้ไปตรงนี่ย

ทำไมพระองค์จะต้องชี้ว่าตรงนี้? เพราะจะต้องพบเป็นประจำเหมือนพระองค์สอนว่าสละทรัพย์เพื่อรักษาอวัยวะสละทรัพย์อวัยวะเพื่อรักษาชีวิต

สละทรัพย์อวัยวะและชีวิตเพื่อรักษาธรรมธรรมนั้นได้แก่อะไร?ธรรมนั้นมีตั้ง๘๔๐๐๐พระธรรมชั้น

ธรรมนั้นก็แค่ความว่างนั่นเอง ทำไมจึงเรียกว่าธรรมนั้นได้แก่ความว่าง?

เวลาเราเจ็บเราป่วยเราใช้ทรัพย์สมบัติเรานี้มารักษาตัวหมดหมดไปแล้วค่าหมอค่ายาก่ารักษาหมดไปแล้ว

ว่างไปแล้วเห็นมัยทรัพย์สินสมบัติว่างไปแล้ว ทีนี้เพื่อรักษาอวัยวะคือตา หู แขน

ขาเนี่ยทีนี้เมื่อเงินหมดไปแล้วแต่โรคไม่หายเนี่ยจะทำยังงัย?หมอตัดแขนตัดขาหรือชวิกถูกตาออก

เราก็ต้องยอมเสียสละเพื่อรักษาชีวิตเอาไว้ แขนขาตาหูก็ว่างไปอีกแล้วเห็นมัย

หรือจะตายเนี่ยก็ตกกระไดพลอยโจรทีนี้มันจะตายแล้วเงินเราก็หมดไปแล้วก็ว่างไปแล้วแขนขาตาหูก็ว่างที

นี่ชีวิตเราก็ต้องตายคือว่างไปอีกต้องรักษาจิตของเราให้มีความว่างไว้

นั่นแหละพระองค์จึงสอนว่าสละทรัพย์เพื่อรักษาอวัยวะ สละทรัพย์อวัยวะเพื่อรักษาชีวิต

สละทรัพย์อวัยวะและชีวิตเพื่อรักษาธรรม ธรรมนั้นได้แก่นัตตาธรรมคือความว่าง

แล้วเราก็จะได้ไม่เสียเวล่ำเวลาไม่ต้องโวยวายไม่ต้องร้องไห้ร้องให้ไม่ต้องไปหาหมอหายาถึงเวลามันจะตาย

ไปแล้วไปโวยวายอะไรอีก

ก็ต้องทำจิตให้สงบให้ว่างนั้นแน่อำนาจหมอยาพระปริตรอำนาจเมตตาก็คุ้มไม่ได้ตอนเนี่ยเราก็จะเห็นชัดๆ

ถ้ามันรักษาได้ก็แสดงว่ากรรมของเรายังไม่หนักหนาสาหัส(หัวเราะ)ถ้าเราได้สร้างกรรมทำผิดไว้แล้วมันก็จะ

ะได้รับทุกข์เวทนาเช่นไปฆ่าเขาตายเขาก็มาสวนเอานะเราก็บาดเจ็บสาหัสอย่างนี้เป็นต้น

แล้วเราก็จะได้รู้ว่าเออ! เป็นอย่างนี้เอง อย่างที่พระอาจารย์ฐีู้เข้าใจ

แล้วก็อีกคำหนึ่งที่พระองค์มักจะทำบอกสอนเราเหมือนกับให้อโหสิให้อภัย ทำไมจึงต้องให้อโหสิให้อภัย?

เหมือนกับที่เราเคยไปสร้างกรรมทำผิดไว้แล้ว

ทีนี้เขาก็จะมาเอาคืนแล้วหมายถึงใครมาขโมยข้าวของเงินทองมาประทุษร้ายเราเนี่ยเราต้องปลงใจว่าคนที่

มาทำเรานั้นนะคือตัวสื่อตัวจริงก็คือเจ้ากรรมนายเวรที่มองไม่เห็นตัวมาดลบันดาลมากลั่นแก้งม
ทำร้ายเรามาฆ่าจะมาฆ่าเราขโมยของเรามาประพฤติผิดบุตรภรรยาสามีเรามาหลอกหลวงต้มตุ๋นเรา
ที่นี้เรารู้แล้วก็เนียพระองค์จึงให้โอโหสิให้ภัยเราตรงเนี่ย

เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวรการจองเวรๆของผู้นั้นย่อมไม่ระงับเวรเหล่านั้นจะระงับไปด้วยการไม่จองเว
รเหล่านั้น ให้อเจ้ากรรมนายเวรมั่นซะใจแล้วมีคนมันดลบันดาลให้ไปลักขโมยข้าวของทำลายของเราได้แล้ว
ถ้าเรามัวไปยึดติดในข้าวของแล้วไปมัวทะเลาะกันไอ้คนขโมยคนฆ่าคนทำลายนั้นเนาะเจ้ากรรมนายเวรคน
ดีมันซะใจคือจิตใจก่อนนี้เราเคยล่วงเกินมันไว้ครั้งเดียวหรือคนเดียวแต่พอเราไปทะเลาะวิวาทบาทหมาง
เนี่ยมันมีพ่อแม่พี่น้องลูกเมียญาติสนิทมิตรสหายเป็นร้อยเป็นพันมันเป็นข้าศึกศัตรูกับเราหมดเลยเห็นมัย
แทนที่จะเออ! ให้โอโหสิให้ภัยไปซะใช้เวรใช้กรรมมึงนั่นเนาะเวรของเราก็จะยุติแค่นั้น

แต่เราเสือกเสียดงเสียดายขึ้นมายึดติดอีกที่นี้ไปพยายามหาสาเหตุแค้นสาปแช่งหรือไปต่อล้อต่อเถียงเขาอีก
เนี่ยกรรมเวรของเราก็ยังไม่หมดเนี่ย เนียพระองค์ฉลาดเห็นมัยสอนว่าเออ! เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเว
รการจองเวรเวรของผู้นั้นย่อมไม่ระงับ

เวรเหล่านั้นจะระงับไปด้วยการไม่จองเวรเท่านั้นเนี่ยมีความหมายแบบนี้

เนี่ยอาตมาก็พยายามพิจารณาแต่ละพระพุทโธวาทว่าทำไมพระองค์จึงสอนแบบนี้แล้วมีผลประโยชน์อะ
ไรบ้าง

อาตมาเนี่ยเลยเป็นนักคิดนักวิทยาศาสตร์(หัวเราะ)ตั้งใจคิดค้นหาความจริงในพระพุทโธวาทต้องว่าอย่าง
นี้ แล้วก็รู้ได้ว่าเออ! เป็นอย่างนี้เอง

แล้วเราก็ทำจิตของเราให้สงบต่อไปว่างต่อไปได้ไม่ต้องไปทะเลาะเบาะแว้งกับใคร

มันหมดไปแล้วเพราะมันอนิจจังเห็นมัย อนัตตาตอนนี้เรากว่าจะได้มาแสวงหาก็เป็นทุกข์

ที่นี้หามาได้แล้วก็เป็นทุกข์ในการระวังรักษาเอง รักษาดีแล้วมันก็เสื่อมสภาพไปหรือหายไปอนัตตาไปเนี่ย
ทุกข์ทั้งชิ้นทั้งล่องเลย

อยากได้คือตัณหาเนี่ยทุกข์เกิดจากการแสวงหาคือตัณหาความอยากได้มาแล้วก็เป็นทุกข์ในการระวังรักษา
อีกเหมือนกันเนี่ยความหมายพระองค์กินความกว้างมากมายเลย

ได้ภรรยาได้สามีได้ลูกเต้าเหล่าหลานทรัพย์สินสมบัติเนี่ยหามาด้วยความทุกข์ยากเหนื่อยยาก

แล้วก็หามาได้แล้วก็ต้องบำรุงรักษาอย่างดี

รักษาดีแล้วเขาก็แก่เขาก็เจ็บเขาก็ตายหรือโดนปล้นไฟไหม้น้ำท่วมแผ่นดินไหวเห็นมัยเนี่ย

ก็เป็นทุกข์ในการระวังรักษา ทำยสุดก็ต้องจากอีกบางคราวเราก็ต้องจากไปก่อนของที่เรารักษาเนี่ยเห็นมัย

ทุกข์ทั้งชิ้นทั้งล่องเลยต้องว่าอย่างนี้ดับเบ็ดทุกข์เลยทุกข์แล้วทุกข์อีกเนี่ยเราจะได้มีใจรู้อย่างนี้แล้วเราจะได้ไ
ม่ทุกข์ ใครเขาทุกข์รอนกัน เราจะได้หัวเราะหัวเราะได้ยิ้มได้เพราะอะไรเพราะเรารู้ความจริง

รู้ความจริงตามพระพุทโธวาท ที่พระองค์สอนสอนเราไว้

แล้วเราก็ทำจิตให้เข้าใจเข้าถึงในพุทธเจตนาที่ว่าเนี่ยที่พระองค์ต้องการสอน

สอนทั่วไปเป็นกลางหมดเลยทั่วโลกไม่ได้แต่สอนเราคนเดียวไม่เหมือนที่อาตมาได้รับเฉพาะพระพักตร์

อัครตวิริยะที่พระองค์ให้อาตมาไปฟังเทศน์ครั้งหลังสุดเมื่อไม่นานเนี่ย ที่พระองค์สอนพระอาจารย์

อึดอึดวิริยะว่าให้เพียรถ้าสิ่งใดเกี่ยวเนื่องกับตัวตนแล้วก็ให้เพียรให้ได้

เพียรหมายความว่าเพียรวางนะไม่ใช่เพียรเอา(หัวเราะ)เพียรระมัดระวังรักษาด้วยที่ไหนเป็นประโยชน์โอให้ทั้งขึ้นทั้งลงเลยทั้งดีทั้งชั่วต้องระมัดระวังต้องเพียรทั้งนั้นเลย

ระวังรักษาเพียรแสวงหาอีกมากมายก่ายกองเลยพระพุทธโฆวาทคำเดียวสั้นๆ สำหรับโยมผู้ไม่ได้โยมก็

อย่างอาตมาผู้ได้พระองค์ไม่ต้องอธิบายเนี่ยเป็นแบบเนี่ยแล้วเราก็จะได้ไม่มีทุกข์

เมื่อเราทำได้ตามพระพุทธโฆวาทแล้วเราก็ไม่ได้มีทุกข์ด้วยต้องเพียรพยายามมีทุกข์ก็เพียรให้พ้นทุกข์เห็นมียเพียรให้ว่าง

มีสุขก็เพียรเหมือนกันอย่าเพิดเพลินเดี่ยวหลงมัวเมาอย่าประมาทถึงจะอนิจจังไปอย่างรวดเร็วเป็นทุกข์ไปอย่างรวดเร็วเดี่ยวจะมาร้องห่มร้องไห้(หัวเราะ)เสียดงเสียดายอะไรกันอีก

เนี่ยเรารู้แล้วเราก็ไม่ทุกข์เนี่ยพระพุทธโฆวาทสั้นๆง่ายๆพวกเนี่ยทำไมครูบาอาจารย์ทั้งหลายเบรียญสประโยคเจ้าคุณอะไรเป็นเจ้าฟ้าสังฆราชหรือทำไมไม่มาเทศน์ไม่มาสอนอะไรกันง่ายๆแบบนี้บ้าง(หัวเราะ)นั่นแหละก็เป็นความภูมิใจแล้วเขาเรียกเราไม่ต้องเสียลิขสิทธิ์ปัญญาให้ใครมาสอน

เรารู้แจ้งแทงตลอดตามพระพุทธโฆวาทแล้ว

สิ่งที่เราควรเสียลิขสิทธิ์ปัญญาคือต้องเสียให้พระพุทธเจ้าพระธรรมเจ้าพระอรหันต์เจ้าที่พระองค์มาแล้วทุกๆพระองค์หรือยกรองสังคายนากันมาเนี่ย

ทีนี้เมื่อเรารู้แล้วเราก็ทำกตัญญูถวายได้จากความรู้ความเห็นได้จากการปฏิบัติแล้วเอามาเทศน์มาสอนให้เขารู้ความจริงว่าเนี่ยพระสัทธรรมอันบริสุทธิ์ของพระพุทธเจ้ายังมีอยู่

ถ้าทุกคนได้ยินได้ฟังแล้วปฏิบัติตามมรรคผลก็ย่อมเกิดแก่คนที่ทำตาม

ไม่ลำบากเป็นอกาลิโกไม่ประกอบด้วยกาลเวลาเรารู้ได้เข้าใจได้ขณะนั้นก็อ้อ! เป็นสุขสงบสุขดีใจว่าเออ!

เราได้รู้แล้วเป็นบุญของเราเป็นบุญบุญใจของเราแล้ว เป็นบุญตาแล้วที่ได้เห็นได้พบเนี่ย

เมื่อเรารู้อย่างนี้แล้วความสบายใจก็เกิดขึ้นสุขสงบสุขก็เกิดขึ้น สันติสุขก็เกิดในใจ

ความทะเยอทะยานความที่จะไปหาทุกข์ใส่โทษให้ตัวเองการที่จะไปหาเรื่องหาราวไปเพิ่มทุกข์ให้คนอื่นก็จะไม่มี แล้วทุกคนก็จะมาอยู่เป็นสุขสงบสุข

เหมือนกับพระพุทธเจ้ามีตวันกัฏฐะพอมาถึงใกล้พระบาทกลายเป็นนกสีขาวยังหมดเลยเนี่ย

ไม่ว่าเหมือนกับตระกูลกษัตริย์ พราหมณ์ แพศย์

ศูทรมาใกล้พระพุทธเจ้ามาพึ่งเทศน์ก็บรรลุมรรคผลได้หมดเท่าๆกันเห็นมียเนี่ย

ก็เหมือนกันพระองค์ไม่ได้เลือกชั้นวรรณะธรรมะของพระพุทธเจ้าเป็นของกลางเหมือนกับมัชฌิมาของกลางคือไม่ลำเอียงเพราะรักใคร่ไม่ลำเอียงเพราะโกรธเพราะกลัวเพราะหลง

แล้วก็ไม่เป็นกามสุขัลลิกานุโยคไม่เป็นอัตตกิลมถานุโยคไม่ต้องทำกายให้ลำบากเปล่า

ทำจิตให้ว่างนี่แหละเป็นมัชฌิมาปฏิบัติทางสายกลาง

ไม่ใช่ทำอย่างอื่นเนี่ยเพียงแต่บอกบรรพชิตไม่ควรเสพก็คือไม่ควรเข้าใกล้ไม่ควรรู้จักมักจี่(หัวเราะ)คือพระองค์สอนให้ว่างนั่นแหละ

ไม่ให้เข้าใกล้เลยหรือไม่ให้เสวนาหรือทำอะไรเนี่ยเป็นแบบเนี่ยเป็นนิยานิกรรมคำพูดคำเดียวของพระพุทธ

ธเจ้าหรือคาถาเดี่ยวบาทเดียวเนี่ยเป็นนิยานิกรกรรม ผู้ปฏิบัติเข้าใจแล้วยอมพันทุกข์ได้
 พระองค์จึงเรียกว่านิยานิกรกรรมนำสัตว์ให้พันทุกข์ได้คือพันทุกข์แล้วเข้าสู่พระนิพพานได้
 เนี่ยเขาเรียกนิยานิกรกรรมหรือถ้าเรียกอีกนัยยะหนึ่งก็เรียกเขาเรียกปัจเจกตั้งก็ได้
 ที่มองข้ามไปข้ามมาเนี่ยที่ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็รู้แต่ชื่อแต่ตัวจริงไม่รู้กันเยอะเยอะเลยเนี่ยมากมายก่าย
 กองที่มองข้ามสิ่งที่ควรรู้ควรเห็นควรเข้าใจแต่ก็เหมือนตาบอดไม่รู้ไม่เข้าใจ
 เพราะฉะนั้นเรารู้แล้วเข้าใจแล้วสิ่งเหล่านี้ก็ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ลึกลับซับซ้อนอีกต่อไปเข้าใจใหม่
 เหมือนพระองค์บอกว่าเหมือนเปิดของที่ปิดหงายของที่คว่ำนั่นแหละที่พระองค์แสดงไว้เนี่ยเป็นอย่างนี้เนี่ย
 เปิดของที่ปิดไว้ทั้งดีและไม่ดีเราก็เห็นที่ปิดไว้เนี่ยของดีหรือของไม่ดี หงายของที่คว่ำ
 จะได้ว่าของที่ครอบไว้ปิดไว้มีอะไรบ้าง เนี่ยแล้วเราก็แจ่มแจ้งแทงตลอดได้ เข้า!
 มีอะไรถามเนี่ยพับเดียวเนี่ยเติมหัวโมงอีกแล้วอยากรู้อะไรถามไม่ต้องกลัวอาตมาตอบไม่ได้(หัวเราะ)เนี่ยมัน
 นถึงแกลั่วกล้าสามารถไม่กลัว
 ไม่กลัวว่าโยมจะถามอะไรแล้วก็ไม่กลัวว่าจะตอบไม่ได้ด้วยมีใครอยากรู้อะไรเพิ่มเติมถามได้... ใ้อที่อาตมาพู
 ดว่ามองข้ามไปข้ามมาที่ครูบาอาจารย์ทั่วไปเขาเรียกมุตโตทัยยังเนี่ยที่อาตมาสอนโยมบอกโยมเนี่ยเขาเรีย
 กมุตโตทัยตัวจริงที่ครูบาอาจารย์ที่ปฏิบัติเท่านั้นจึงจะรู้ได้ที่บางคนก็ได้ยินแต่ชื่อแต่ตัวจริงเป็นอย่างไรรู้
 เนี่ยที่อาตมาพูดยุคมาบอกเนี่ยมุตโตทัยตัวจริง
 ของที่ยากเอามาเป็นของง่ายหรือปิดของที่หงายเปิดของที่คว่ำเนี่ยตามที่พระองค์แสดงไว้เป็นแบบนี้
 แล้วก็ไม่ต้องยากด้วยเห็นมัย
 นำอัสจรรย์ธรรมะพระองค์เอหิภัสสิโกเรียกมาดูได้ดูอะไรให้มาดูความว่าง(หัวเราะ)ก็คนที่เข้าถึงความว่างรู้
 ความจริงว่างแล้วไม่มีอะไร ว่างเปล่า แก่เฒ่าเจ็บตายเผาไหม้ไปหมดว่างหมดไม่มีอะไรเนี่ยทำทนาย
 เขาเรียกเอหิภัสสิโกเรียกมาดูได้พิสูจน์ได้ธรรมะของพระองค์อัสจรรย์เป็นอย่างนี้คือให้มาดูความว่าง(หัวเร
 ะ)ถ้าใครรู้เห็นความว่างรู้ใหม่เห็นอะไรใหม่?ไม่เห็นมีอะไรนั่นแหละอนัตตาความว่างเห็นธรรม
 ธรรมะคือความว่าง ที่พระองค์ทรงมุ่งหมายสอนให้ทำจิตให้ว่างเหมือนกับที่เรามองเห็นอาลัยนั้นแหละ
 ให้จิตเราไม่มีอาลัยเหมือนว่างแบบเนี่ย
 เนี่ยคำพูดคำเดียวเนี่ยเห็นมัยบอกให้มาดูเอหิภัสสิโกเรียกร้องเป่าประกาศมาเลยโฆษณามาเลยอ้าวมาดูเน
 ยแล้วจะได้เห็นของอัสจรรย์มาดูแล้วเห็นมัย?เห็นอะไร?ไม่อาลัยนั้นแหละอนาลโยก็คือความว่างเมื่อเห็นค
 ว่างก็คือธรรมะอนัตตาเนี่ยเนี่ยทำจิตให้ว่างเหมือนอย่างนี้นั่นแหละจะเป็นของอัสจรรย์ใ้อคนอย่างอื่นม
 องไม่เห็นคือมองไม่เห็นอะไร?คือมองไม่เห็นธรรมะคือมองไม่เห็นความว่างมองไม่เห็นอนัตตาแต่คนมีปัญ
 ญาบอกเนี่ยธรรมะอนัตตาธรรมความว่างนั่นเองเนี่ยทำจิตให้ว่างแบบนี้อ้าว! มีอะไรถามได้
 ต้องสรุปนิดหน่อยเดี๋ยวจะมองข้ามไปเดี๋ยวบางทีเื้อะ! เหมือนพระอาจารย์พูดค้างไว้ข้อ!
 เนี่ยมุตโตทัย(หัวเราะ)ที่ครูบาอาจารย์ทั่วไปไม่ค่อยมีใครรู้ไม่ค่อยมีใครเข้าถึง
 เนี่ยฟังแล้วฟังอีกก็ง่ายเนี่ยวันเนี่ย๗วันเนี่ยเดี๋ยวครบ๗วันมีซีดีมาแจกอีกแจกฟรีด้วยให้ธรรมทานชนะการไ
 ้ทั้งปวงด้วยเขารู้แล้วเข้าใจแล้วเขาจะได้ไม่มีทุกข์เห็นมัยไม่ต้องมาเวียนว่ายตายเกิดอีกเนี่ยถึงจะแนคนจน
 ก็ปฏิบัติได้ ถามคนจนมีใจหรือเปล่า?มีแต่ต้องตั้งใจ(หัวเราะ)เศรษฐีก็มีใจแต่เศรษฐีก็ต้องตั้งใจเหมือนกัน

ต้องมีศรัทธาความเชื่อมั่นว่าเนียถ้าปฏิบัติตามแล้วต้องพ้นทุกข์ได้จริงว่าเนียคนจนคนมีเศรษฐียากจนเป็นพระราชาพระมหากษัตริย์เป็นพระเจ้าพระสงฆ์องค์เณรอุบาสกอุบาสิกาใครปฏิบัติพระองค์ไม่ได้เลือกชั้นวรรณะไม่เลือกว่าใคร ถ้าเข้าใจแล้วปฏิบัติตามเนียจะพ้นทุกข์ได้จริงอ้าว!
มีอะไรถาม(หัวเราะ)เนียทำทายนีพระอาจารย์เนียทำทាយโยมไม่กลัวว่าโยมจะถามอะไรเนียถามทั้งทางธรรมทางโลก...แสดงว่าโยมรู้โยมเข้าใจกันแล้วเนียเจียบเดี๋ยวก็กลับวานนี้ก็ไม่มีการถาม(หัวเราะ)...

ชนะชัย เมฆา ผู้ถอดความและจัดพิมพ์

วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เวลา ๑๐.๔๘ น.